

Bjørn Steffen Thorsen
Løypetona 37
5918
Frekhaug

Dato.30.08.16

Meland Kommune
Teknisk Etat

Vedrørende riving av gårdshuset på Vikane Gard 23/3

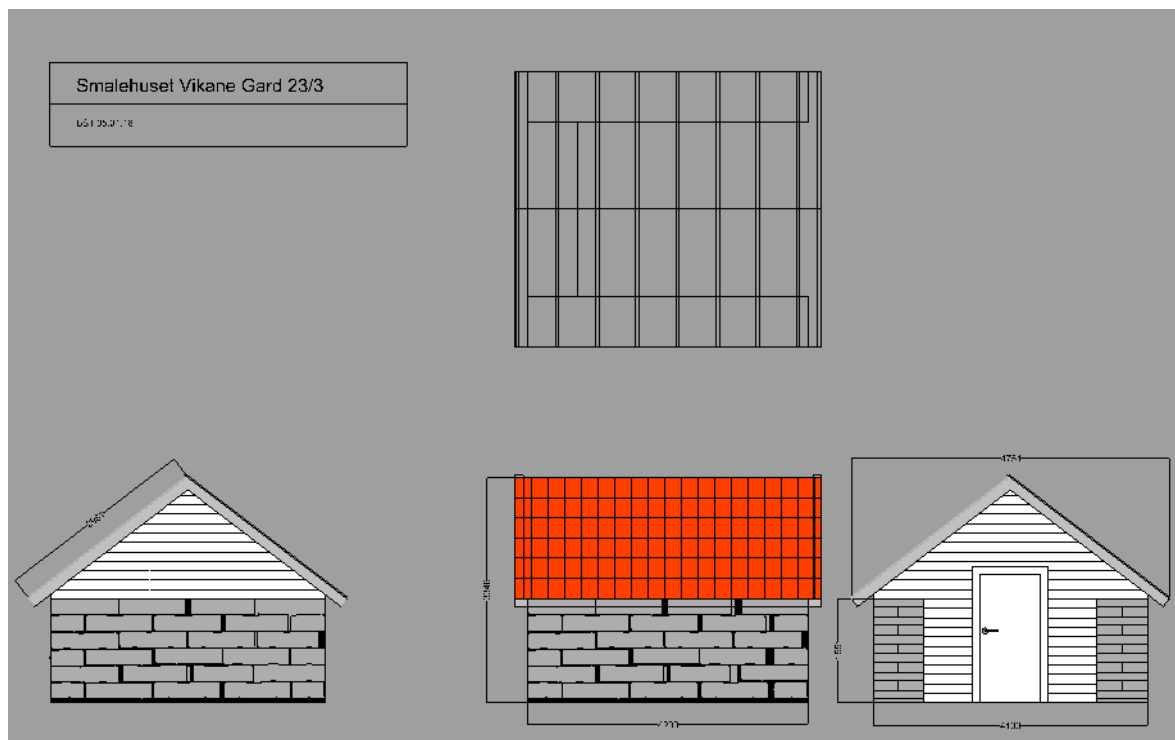
Vikane gard har en del uthus som skal restaureres. Dette skal gjøres etter søknad om stønad fra fortidsminneforeningen og kulturminnefondet.

Det gamle gårdshuset har en del kvaliteter som vi ønsker å ta vare på i denne forbindelse. Det dreier seg om en del vinduer, dører, bjelker med mer, som ikke er tæret for mye av råte eller mit. I veggene er det brukt einstape til isolasjon. Der denne har fått stå noenlunde tørr kan det være aktuelt å ta vare på en del kledningsbord.

Disse enhetene som blir hentet fra huset, skal brukes i forbindelse med restaurering av uthusene. Det dreier seg i første omgang om to uthus. Det ene er et smalehus. Her fikk vi, en nå avdød meget dyktig gråsteinsmurer, til å restaurere grunnmur. Vi har tatt vare på gammel takstein som skal brukes til tekking av huset. Gatedør og et vindu fra gårdshuset, skal settes inn her. Så ønsker vi å bruke kledning fra gårdshuset, hvis dette kan brukes. Se vedlagt tegning av planlagt restaurering og bilder av nåværende tilstand.

Det andre uthuset, er en planlagt løe. Historien her er kort fortalt; tidlig på -30 tallet ønsket daværende gårdbruker å lage ny bruksbygning. Etter å ha satt om grunnmuren i gråstein, døde dessverre både odelsgutt og gårdsbruker. Etter overdragelse til neste ledd i familien, ble bruksbygningen skrinlagt, og det ble satt opp et skur på halve grunnmuren.

Her ønsker vi å sette denne bygningen i stand til slik den var planlagt, på de eksisterende grunnmurer.

Hvis noe av bjelkelaget fra gårdhuset kan brukes, skal disse settes inn her, samt de vinduer som kan brukes. Se vedlagt tegning av planlagt restaurering.

Hvorfor ønsker vi så å gjøre dette?

I første rekke på grunn av kjærlighet til gården!

Dernest for å ta vare på de kulturskatter som er på gården. Det være seg gråsteinsmurer og ikke minst gjenstander som er brukt på gården. Disse gjenstander ligger gjemt i uthusene, og noe har vi allerede tatt vare på i andre løer.

Hva er hensikten med restaureringen?

Vi ønsker ikke å lage noe museum. Men hvis vi får satt i stand bruksbygningen, kan denne for eksempel leies ut til selskaper, foreninger og lignende. Det kan bli et lokale, der et stadig mer folkefortettet område kan bruke dette til et slags grendehus; et hus som naboer og andre i kommunen, kan leie til lukkede selskaper o.a arrangementer.

Som man skjønner er fokuset vårt å ta vare på de kvaliteter som finnes på gården. Når det gjelder grunnmuren til gårdshuset, tror vi at teknisk etat har misforstått vår anmodning om revurdering av plassering av nytt hus. Se "Revurdering av vilkår vedrørende Dispensasjon på vilkår for riving og gjenoppføring av våningshus på gbnr 23/3" datert 14.06.16.

I brevet står det til slutt; "Ønsket vårt er å kunne søke om byggetillatelse på eksisterende husgrunn." Altså ikke eksisterende grunnmur, som teknisk etat svarer brevet vårt med, datert 30.06.16.

Denne grunnmuren har ikke nevneverdig kulturverdi. Det er ikke en gråsteinsmur, den har ingen åpenbar verdi for helheten ellers av den planlagte gjenskapingen.

I tillegg vil den ikke kvalitetsmessig kunne brukes til den standard som kreves for et nybygg pr. dd. Dette sett i forhold til isolasjon og bærekraft. Den må uansett fjernes grunnet tilkomst av vann, kloakk, fiber og elektro. Vi ser ikke hensikten ved å ta vare på denne enheten av huset, da det, som beskrevet over vil skape så store problemer og omkostninger for oss, at prosjektet kan falle på grunn av dette.

Hva er så hensikten. Skal folk komme å se på deler av en grunnmur som har stått på et eldre hus?

Nei, vi synes fokuset nå må være å ha en helhetlig plan for hele området. Ta vare på det som er vært å ta vare på, slik at vi får en god løsning på hele strukturen.

Vi håper at dette skrivet kan bidra til å få vinne forståelse for våre planer. Det har og vil koste oss svært mye arbeid og store summer. Men dette er vi villig til å gjøre, dog med bidrag fra offentlige instanser.

Med vennlig hilsen

Bjørn Steffen Thorsen